

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

Vodka

Oct 3, 2004

We're located at N 65°08.599 and E 151°48.744, where we have taken an involuntary break due to a bad cold for Mikael, brought on by Johan's tries to turn the cot into a sauna. Weather is gray, cold at -3-5°C and we paddled 35 freezing cold km:s yesterday, we're approximately 85 km:s southeast of Zyryanka and we've grabbed the biggest pike we've ever seen!

"If you don't drink vodka", an Italian woman pointed out to me in Moscow, "you'll never get close to local people. Especially not local people in Siberia!"

She had noticed that we had declined the customary offerings of vodka.

"The reason for this", a Russian explained to me at another occasion,

"is that during the Soviet era, people never knew who they could trust,

until they got drunk on vodka and during the influence of alcohol, would

then spill the beans about their objectives. It is still like that today. Everybody knows, that the truth comes out when you're drunk!"

No matter who you talked to, before leaving Sweden or during our first two weeks in Moscow and Magadan, eventually the subject of the Russians and their vodka would surface. Sure, we did see plenty of drinking and drunks both in Moscow and Magadan, and partly in Seimchan, but it is definitely not worse than you encounter back home in Sweden. Or anywhere else in the Western world. And amazingly enough, it seems to be a myth and a picture of themselves, that many Russians, especially men folk, like a lot and definitely don't want to disappear. Vodka is macho. But we have discovered that there are signs of change. Ruslan in Seimchan is an example. "No thank you!", he explained clearly when I wanted to buy the most expensive brandy as a token of appreciation for his invaluable help during our time in the settlement, "alcohol makes you lazy. I don't want that."

I bought the fanciest box of chocolate instead, which he appreciated and later gave to his mother! I say, Russian men and their mothers!

And, touch wood, none of the Russians we've met and socialized with so far, have felt, or shown signs, of being offended by us saying njet to vodka. On the contrary, the Siberians are very open-minded and there's no doubt about it, they like talking and opening their hearts and tell you their stories and give you their opinions on the most diverse things. And they have a lot of interesting things to say. They are also very relaxed in front of cameras and have no problems showing profound emotions. I am also of the opinion, if a visitor has such a weak charisma, that they can't get close to the locals by showing ordinary human warmth and show a genuine interest in their way of life, this is no place for them. I am also convinced, that another major reason that we've been so lucky in our contact with locals, is due to the fact that we're not only born and bred in the bush ourselves, but we also still live in these countryside surroundings.

"If you're going to do business with the chuckchi or the yakuts", we were told by a Russian we met passing us in a motorboat just outside Seimchan, "or get them to do as you like, buy vodka and use it as a bribe or payment!"

He said it in a degrading way, for us to understand that yakuts and chukchis didn't have the same human value, as white Caucasian Russians himself. The same way that Muscovites talked about the Siberians and people from Magadan. And the same way people in Magadan described people living along the Kolyma. And the same way white Caucasian Russians living along the Kolyma talked about the native people of the region, the yakut, chukchis and yukahirs. We've met none of them yet. Just seen a couple of them, from a distance, passing us in a speeding motorboat going upstream. They waved and cheered us in a way which made us understand they were not the typically white reserved Russians.

We caught this giant pike on a line behind the canoe. It grabbed a 3 gram Vibrax spinner with a small ball of harefur as extra bait. Weight: We estimate 12-15 kg:s, maybe more.

"I don't drink vodka", I always explain when getting the compulsory question, "I had malaria in Africa and it destroyed my liver." Everybody accepts that, no problem, even if it is only part of the truth. They also accept the fact that Johan is too young. But the main reason for me not drinking vodka is due to bad memories during my childhood and to all the misery alcohol has caused all over the world. A globe I've traveled widely and seen the alcohol breaking up families, causing crime, violence and poverty. But I would never tell this to people here. There's no reason to make them feel bad.

Not you readers either, just have a look at today's photo. Now, this is truly intoxicating!

Vi har slagit upp Moskosekåtan vid N 65 °08.599 och Ö 151 °48.744, eftersom vi mot vår önskan tvingats till det, till följd av unge Johans eviga försök att göra om kåtan till en bastu. Vädret är gråkallt med temperaturer på 3-5 grader. Vi paddlade 35 iskalla km igår och befinner oss drygt 85 km sydöst om Zyryanka och igår nöp vi den största gädda vi någonsin sett!

"Om ni inte dricker vodka", berättade en italiensk kvinna på Adventure Club Russias kontor i Moskva, "kommer ni aldrig riktigt folk in på livet. I synnerhet inte på landsbygden."

Hon märkte att vi tackade nej, när vodkan gick bordet runt.

"Det beror på", förklarade en ryss för mig vid ett annat tillfälle, "att under Sovjettiden, så visste aldrig folk om man var att lita på om man inte drack vodka. Detta sitter i än idag. Under fyllerus kommer sanningen fram!"

Överhuvudtaget alla samtal innan avfärd och under första tiden i moderna Moskva och Magadan så kom alla diskussioner, till sist, osökt in på ämnet ryssarna och vodkan. En myt ryssen gärna odlar om sig själv. I synnerhet ryska män. Vodka är manligt! Och visst såg vi massor av fylla i både Moskva och Magadan, och till viss del i Seimchan, men inte värre än hemma. Dessutom finns det tecken på att förändring är på gång.

"Nä, nä", förklarade Ruslan exempelvis när jag ville köpa den dyraste konjakens affären hade i Seimchan, som ett tack för hans hjälp, "sprit gör att man inte vill jobba. Det vill jag inte ha."

Jag gav honom i stället den finaste chokoladasken, som han mycket hedrad tog emot och gav till sin mamma! Jag säger då det, ryska män och deras mammor!

Och ännu har ingen av de ryssar vi hitintill umgåtts med, tagit illa vid sig, slutat tala mycket öppet, när vi alltid tackar nej till den obligatoriska vodka supen. För sanningen är den att ryssarna är mycket öppna och vill berätta. Och har mycket att berätta. Alla är de osedvanligt avslappnade framför kameran och öppna med sina känslor. Dessutom anser jag, har man så usel karisma, att kan man inte närma sig folk och få dem att öppna sig med vanlig människovärme och stort intresse, då passar man inte här ute. Att vi själva är uppväxta och lever i glesbygden, är ju heller ingen nackdel.

"Skall du göra affärer med tjuktjerna eller jakuterna", berättade en ryss vi träffade i en båt strax utanför Seimchan, "eller få dem att prata och göra som du vill, så köp med er vodka som betalningsmedel!" Han sade det på ett vis, som gjorde att man skulle förstå att tjuktjerna och jakuterna var mindre värda som människor än vita ryssar. På samma sätt som moskvaborna talade om sibirierna och magadanborna om landsbygdens invånare och de om Kolymas urbefolkning. De har vi inte mött än. Bara sett två på långt avstånd i en båt som for förbi. De hejade och log på ett vis, som gjorde att man förstod att de inte var vita reserverade ryssar.

"Jag dricker inte vodka", förklarar jag alltid, "jag hade malaria i Afrika och det förstörde levern."

Det accepterar alla utan problem, vilket också är en del av sanningen, liksom att Johan är för ung.

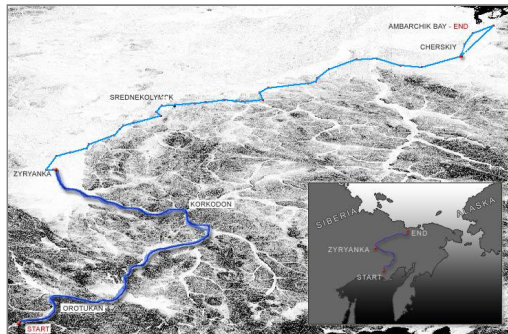
Men främst beror det på att jag har egna dåliga erfarenheter från uppväxten och att jag under alla mina resor världen, sett så oerhört mycket elände till följd av alkohol och den tragik som följer i dess väg. Men det säger jag aldrig. Det finns liksom ingen anledning att göra folk ledsna i onödan. Därför avslutar jag med en berättelse om en god bekant, den i Sverige kände Sibirienkännaren, Ove Andersson.

Han berättade att under sina två första Sibirienfärder blev det så mycket supande att han blev helt utslagen en lång tid efter hemkomsten. Så under den följande färden tog han med sig ett brev från läkaren där det stod att han led av en leversjukdom och inte kunde dricka sprit. Nu är det så att Ove tycker om att ta sig en sup då och då. Men varje gång han ville ha en, förvägrades han detta av sina sibiriska vänner, eftersom han var ju sjuk och kunde dö om han drack vodka! "Jag är nog förmodligen den ende", berättade Ove, "som åkt till Sibirien

och smygsupit!"

Expedition Tracking Center

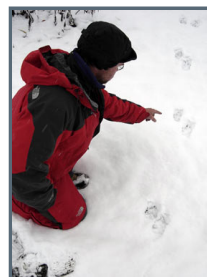
[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

First sighting of a Siberian wolf 30 Sep - 23.21

30th of September, time is 22:45, 47 km:s paddled, we've pitched our cot at N 64°54'29.4 and E 152°14'49.4 and the temperature is -3°C, it's been snowing most of the this gray day and we've had a cons

Worries! 28 Sep - 16.45

N 64°44;06.5 and E 153°01;41.9.
Sunny, -3°C to -7°C, Strong winds from SE 10 to 12 m/s

Written by Johan Ivarsson

I've just made my way back inside the warm and cozy cot after we'

A hunting story from our trappercamp 26 sep - 22:05

Sunday the 26th of September, we're still at N 64°44;06.5 and E 153°01;41.9, the first snow arrived last night, tarns are covered by thin ice and the temperature is below zero. -3 to -6°C.

I

 Powered by CONTACT 3 expedition software